

ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

1837.

17 Ὀκτωβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Αηλοποιήσ εις 1) τού κλητήρος τού άκροατηρίου τού έν Μεσολογγίω δικαστηρίου τών πρωτοδικών. — 2) τού κλητήρος τού έν Σύρω πρωτοδικείου. — 3) τού κλητήρος τού έν Αθήναις πρωτοδικείου. — Αποφάσις τού έν Τριπόλει πρωτοδικείου. — Κλητήριον έπίκριμα τού παρά τοις έν Σύρω πλημμελειδικαίς εισαγγελείω. — Κατασχετήριον τού παρά τοις έν Λαμία πλημμελειδικαίς άνακριτού. — Ειδήσεις 1) περί έκποίσεως άμπελώνος. — 2) περί έκποίσεως φουρνεργαστηρίου.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ.

(Αριθ. πρωτοκ. 484).

1)

(Πλ. 340).

Ὁ κλητήρ τού άκροατηρίου τού έν Μεσολογγίω δικαστηρίου τών πρωτοδικών

Δηλοποιεί, ότι

Ὁ πλειστηριασμός τού κατασχεθέντου διά τής ύπ' άρ. 469 έκθέσεως μου άγρού τού όφειλέτου πρὸς τὸ δημόσιον Ιωάννου Γιαγκούλη έκ στρεμμάτων δύο έκτιμηθέντος πρὸς δραχ. 100 τὸ στρέμμα κειμένου εἰς Λίμπας τής περιφέρειάς Μεσολογγίου θέλει γένει μετά τέσσαρας εβδομάδας άφ' ής ήμέρας δημοσιευθῆ διά τού φύλλον τής εφημερίδος τών Άγγελιών, εἰς τήν πόλιν Μεσολογγίου εἰς τήν πλατείαν τού Όθωνος ένώπιον τού εἰρηνοδίου Μεσολογγίου ήμέραν κυριακήν, μετά τήν θείαν λειτουργίαν.

Ὁ πλειστηριασμός άρχεται από τήν 9 ὥραν π. μ. και λήγει τήν 2 μ. μ. ή δε κατακύρωσις θέλει γένει εἰς τὸν υπερβεματήσαντα τρία λεπτά μετά τήν τελευταίαν προσφοράν, διδομένου σημείου δ.ά σκηπανίου ή κώδωνος, ή δε πληρωμή γίνεται εἰς μετρητά επί χειρας, ό δε κη- ταδιώκων δανειστής ταμίς τής διοικήσεως Λίτωλίας θέτει ως πρώτην προσφοράν επί τού πλειστηριασθησθένου άγρού πρὸς δραχ. 25 τὸ στρέμμα.

Προσκαλοῦνται ὅθεν ὅσοι επιθυμοῦν νά γίνωσιν άγορασταί τού διαληφθέντος άγρού νά παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν προσδιωρισθέντα χρόνον και τόπον διά νά πλειοδοτῶσιν, ἔπειτα αντίγραφον τής έκθέσεως τής κατασχέσεως.

Έν Μεσολογγίω, τήν 8 Σεπτεμβρίου 1837.

Ὁ κλητήρ Πάνος Κιτζου.

Έκθεσις κατασχέσεως ακινήτων κτημάτων.

Κατά συνέπειαν τής ύπ' αριθ. 72 αποφάσεως τού έν Μεσολογγίω δικαστηρίου τών πρωτοδικών και τήν από

28 Μαρτίου ε. ε. παραγγελίαν τού Κ. ταμίου τής διοικήσεως Λίτωλίας παραλαβών ό ύποφαινόμενος κλητήρ τόν δημαρχικόν πάρεδρον Μεσολογγίου Κύριον Ιωάννην Παλαμα ή και τούς μάρτυρας Κ. Κ. Σπυρίδωνα Κανδύλη και Πάνον Κορφιάτην κατοίκους Μεσολογγίου και μη έξαιρουμένους από τόν νόμον, κατέσχον τόν εἰς Λίμπας κείμενον άγρόν τού όφειλέτου πρὸς τὸ δημόσιον Ιωάννου Γιαγκούλη, έκ στρεμμάτων 2 παλκιών, συνορευόμενον κατ' ανατολάς με τόν άγρόν τών Καψαλέων και κατ' δυσμιάς, άρκτον και μεσημβρίαν με δημόσια χωράφια, εἰς χειρας τού Ιωάννου Γιαγκούλη.

Έκτιμηθέντος διά δραχ. 100 έκαστον στρέμμα διά νά πλειστηριασθῆ ἕνα πληρωθῆ μέρος τού πρὸς τὸ δημόσιον χρέους του έκ δραχ. 3799 38/100 τόκων και έξοδά των.

Αντίγραφόν τού παρόντος κατασχετηρίου θέλει καταχωρηθῆ εἰς τήν εφημερίδα τών Άγγελιών, ἕτερον θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τήν οἰκίαν τού όφειλέτου και άλλο εἰς τήν ἔδραν τού εἰρηνοδίου Μεσολογγίου.

Έν Μεσολογγίω, τήν 23 Μαρτίου 1837.

Ὁ δημαρχικός πάρεδρος Ιωάννης Παλαμα.

Οἱ μάρτυρες Πάνος Κορφιάτης. Διά τόν άγράμματον Σπύρον Κανδύλην Ἐλευθέριος Ιωάννου αυτός δε σταυροσημειῖ +

Ὁ κλητήρ Πάνος Κιτζου.

(Αριθ. πρωτοκ. 485). 2)

(341. Έξ.)

Ὁ παρά τοις έν Σύρω πρωτοδικαίς κλητήρ

Δηλοποιεί ότι,

Πρὸς έκτέλεσιν τής ύπ' αριθ. 147 και από 19 Ιανουαρίου ε. ε. αποφάσεως τού δικαστηρίου τών έν Σύρω πρωτοδικών, δι' ής διατάττει τόν πλειστηριασμόν τών ακινήτων κτημάτων τών ύπειοικιαστών τών προσδῶν

Σερίφου κατά τὸ 1835 ἔτος, ΚΚ. Λουκᾶ Ἐμμανουήλ Κόντε, Ἀνδρέα Ἰμεναίου, Παπᾶ Κωνσταντίνου Λιβαίου, Χριστοδούλου Χαρτοφύλακος, Ἰωάννου Παπαδοπούλου καὶ Δημητρίου Ἰμεναίου, διὰ δραχ. 1900 χρεωστούμενας παρ' αὐτῶν εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτάς τῶν μνηυτορειῶν καὶ ποινητορειῶν ἐξόδων, διότι δὲν εὐρέθη κινητὴ περιουσία αὐτῶν, καὶ διότι ἐστάλησαν πρὸς αὐτοὺς μνηύτορες καὶ ποιητόρες, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ 6 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου 1835 Β. διατάγματος.

Δυνάμει τῆς ἐνεργηθείσης ὑπ' ἐμοῦ κατασχέσεως ἀντιγραφουμένης παρὰ πόδας, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἐντῷ δήμῳ τούτῳ ἐν τῇ πλατεῖα τῆς δημοκρατίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Σερίφου ἐκπληροῦντος χρέη συμβολαιογράφου, τὰ ἐνταῦθα ἀκίνητα κτήματα τῶν εἰρημένων ὑπενουκιστῶν, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ῥηθείσης ὑπ' ἀριθ. 147 ἀποφάσεως.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 965 ἀριθ. 2 τῆς πολ. δικονομίας ὁ πλειστηριασμὸς ἄρχεται σήμερον καὶ τελειώνει μετὰ ὀκτὼ ἐβδομάδας ἀπὸ τὴν καταχώρησιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν.

Πρώτη προσφορά προσδιορίζεται διὰ τὰ ῥηθέντα κτήματα ἢ προστεθεισομένη ἀπὸ τὸν πρῶτον υπερημεμιστήν.

Ἡ πώλησις γίνεται μὲ μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὰ δὲ κτήματα παραδίδονται ἀμέσως πρὸς τὸν ἀγοραστήν.

Ἡ κατακύρωσις γίνεται πρὸς τὸν πλείονα προσφέροντα τρεῖς λεπτὰ μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 974 τῆς πολ. δικονομίας.

Ἀντίγραφον κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 147 καὶ ἀπὸ 19 Ἰουλ. τ. ε. ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ πρωτοδικῶν, μετέβην ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ μετὰ τοῦ δημοκριτικοῦ παρέρου Σερίφου κατῶς καὶ δύο ἐνηλικίων μαρτύρων εἰς τὰ κτήματα τῶν ΚΚ. Ἀνδρέου Ἰμεναίου, Λουκᾶ Ἐμμανουήλ Κόντε, Παπᾶ Κωνσταντίνου Λιβαίου, Χριστοδούλου Χαρτοφύλακος, Ἰωάννου Παπαδοπούλου καὶ Δημητρίου Ἰμεναίου, ὑπενουκιστῶν τῶν προσόδων Σερίφου κατὰ τὸ 1835 ἔτος, καὶ ἕκαστα κατὰ χρεῖσιν εἰς αὐτὰ διὰ δραχμάς 1900, χρεωστούμενας παρὰ τῶν ἄνω μνησθέντων Κυρίων εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐγίνε δὲ ἡ κατάσχεσις παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος καὶ ἐκτίμησις παρὰ τοῦ δημοκριτικοῦ παρέρου ἐνώπιον τῶν μαρτύρων ὡς ἀκολούθως:

1. Δύο ἀμπέλια τὸ μὲν κείμενον εἰς τὴν θέσιν Σερίφου, τὸν ἅγιον Ἡλίαν εἰς τὰ Κουνά, μὲ οἶκημα καὶ λιγόν, τὸ δὲ εἰς τὴν θέσιν, Κουβαῦ, μὲ συκὴν καὶ ἀμυγδαλέαν, τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Ἀνδρέου Ἰμεναίου δρ. 450.

2. Ἐν ἀμπέλιον κείμενον εἰς τὴν θέσιν, Στυλιανοῦ, μὲ βῆ συκῆς καὶ ἐν χωράφιον κείμενον εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Λουκᾶ Ἐμμανουήλ Κόντε δρ. 330.

3. Ἐν ἀμπέλιον κείμενον, εἰς τὰς Καλαβάτζενας, καὶ ἐν χωράφιον, εἰς τὸ μέγα χωρίον, μὲ οἶκημα καὶ μάνδραν ζώων, τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Παπᾶ Κωνσταντίνου Λιβαίου δρ. 470.

4. Ἐν νεοφύτευτον ἀμπέλιον κείμενον εἰς θέσιν, Ὄχθην, τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Χριστοδούλου Χαρτοφύλακος δρ. 600.

5. Ἐν ἀμπέλιον χέρσον καὶ ἀκαλλιέργητον κείμενον εἰς τὴν θέσιν, Καρυάν, τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Ἰωάννου Παπαδοπούλου δρ. 80.

Καὶ 6. Ἐν μικρὸν οἶκημα κείμενον εἰς τὴν πόλιν Σερίφου τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Δημητρίου Ἰμεναίου δρ. 70.

Τὸ ὅλον δραχμάς δύο χιλιάδας ἀριθ. 2000.

Ἡ παρῶσα ἔκθεσις ἀναγνωσθεῖσα ἐνώπιον τοῦ δημοκριτικοῦ παρέρου καὶ τῶν μαρτύρων ὑπογράφεται παρ' αὐτῶν καὶ παρὰ τοῦ ὑποφαινομένου.

Ἐν Σερίφῳ τὴν 29 Ἰουλίου 1837.

Ὁ δημοκριτικὸς παρέρου Ἀποστολ. Ἰωάννου Δεφᾶς.
Οἱ μάρτυρες Σπύρος Ι. Β.τῆλης, Γεώργιος Κ. Σπέρκας,
Ὁ κλητὴρ Χ. Π. Ἐλευθερίου.

(Ἀριθ. πρωτοκόλ. 562) 3) (Πλ. 354).

Κοινοποίησις πλειστηριασμοῦ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρ. 891 καὶ 893 καὶ 965 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ κατὰ συνέπειαν πράξεως τοῦ κυρίου προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν Ν. Φλυγαῖτου ὑπ' ἀριθ. 408 καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ πληρεξουσιότητος τοῦ Κ. Α. Τολμίδου δικηγόρου πληρεξουσιῶν τοῦ δημοσίου ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν τὴν ὀγδόην ἐβδομάδα, μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς παρουσίας διὰ τοῦ δημοσίου φύλλου τῆς ἐφημερίδος, ἡμέρα κυριακῆ, μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, τὴν 9 ὥραν π. μ. ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κ. Κ. Πιτάρη εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Διόλου πλησίον τοῦ καταστήματος τοῦ αὐτοῦ συμβολαιογράφου τὰ κάτωθεν σημειούμενα ἀκίνητα κτήματα τοῦ Κ. Κλεομένου Οἰκονόμου Ἀέλ. Ἐν οἰκόπεδον κείμενον κατὰ τὴν θέσιν εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην Μεγκόντα, τὰ μεριδιά του τῆς γῆς καὶ τοῦ βουνοῦ κείμενα κατὰ τὴν θέσιν εἰς τὸ βουνὸν λεγόμενον πινακωτὸν, τὰ εἰρημένα ἀνήκουσιν ὡς ἄνω εἴπομεν εἰς τὸν κύριον Κλεομένην Οἰκονόμου, καὶ πωλοῦνται διὰ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος τοῦ συμποσομένου εἰς δραχμάς πενήκοντα μίαι χιλιάδας ἀριθ. 51,000.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1837.
Ὁ κλητὴρ Δ. Κοζαδίνος.

Ἐκθεσις ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως.
Σήμερον τὴν 30 Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοιστοῦ τριακοιστοῦ ἐβδόμου ἔτους, ἡμέρα πέμπτη, ὥρα 4 μ. μ. ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ τοῦ ἀκρατηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀρ. 408 πράξεως τοῦ Κ. προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν

Ν. Φλογκίτου, καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ πληρεξουσιότητα τοῦ Κ. Α. Τολμίδου δικηγόρου πληρεξουσίου τοῦ δημοσίου, παραλαβὼν τὸν παρὰ τῆς ἐνταῦθα δημαρχίας πάρεδρον Κ. Δ. Μισραλιώτην καὶ τοὺς κάτωθεν προσυπογεγραμμένους τιμίους μάρτυρας, μετέβην εἰς τὴν θέσιν εἴτε εἰς τὸ βουνὸν λεγόμενον Πινακωτὰ καὶ ἐνήργησα ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τοῦ ὑποθηκευθέντος μεριδίου τοῦ ἀγροῦ καὶ τοῦ βουνοῦ τοῦ αὐτοῦ λεγομένου Πινακωτῶ, συγκειμένου ἐκ στρεμμάτων τριάκοντα τριῶν ὡς ἔγγιστα καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸν κύριον Κλεομένην Οἰκονόμου, εἰς τὸ ὅποιον καὶ πλησιέστεροι γείτονες εἶναι τὰ κτήματα τῶν κυρίων Σωτηρίου Στέφου, Σταύρου Ζούλια, Σπύρου Μειδανάκου καὶ τλπ. τὸ ὅποιον εἶναι περιφραγμένον ἀπὸ ξύλινον περίφραγμα, ἐκτεμήθη δὲ παρὰ τοῦ ἰδίου παρέδρου διὰ δραχμὰς ἑξ̄ χιλιάδας ἀριθ. 6000.

Συγχρόνως παραλαβὼν τὸν ἰδίον πάρεδρον, μετέβην εἰς τὸ οἰκόπεδον τοῦ ἰδίου Κλεομένου Οἰκονόμου κείμενον κατὰ τὴν θέσιν λεγομένην εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην Μεκόντα, συνιστάμενον ἐκ πηχῶν χιλίων ὡς ἔγγιστα καὶ συνορεύον κατ' ἀνατολὰς μετ' οἰκόπεδον τῶν ἀδελφῶν Χωματιανῶν, καὶ κατ' ἀρκτον, μεσημβρίαν καὶ δύσιν μετ' δημοσίου ὁδοῦ, τὸ ὅποιον καὶ ἐκτιμήθη μετὰ τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς αὐτὸ πετρῶν δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας ἀριθ. 1,500.

Ἡ δὲ πρώτη τιμὴ, τὴν ὁποίαν ἐπρόσφερον ὁ δικηγόρος Α. Τολμίδης ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου εἶναι εἰς μὲν τὸ οἰκόπεδον δραχμαὶ τριακόσιαι, εἰς δὲ τὸν ἀγρὸν καὶ τοῦ βουνοῦ δραχμαὶ πεντακόσιαι· ἡ δὲ κατακύρωσις θέλει γίνεαι εἰς τὸν πλείονα προσφέροντα τρία λεπτά, διδασμένου σημείου διὰ σφυριδίου ἢ κώδιων.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης ἐκοινοποίησα εἰς τὸν Κλεομένην Οἰκονόμου.

Ἐπὶ τούτῳ ἐγένετο ἡ παρούσα ἔκθεσις, ἣτις ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Κ. δημαρχικοῦ παρέδρου Α. Μισραλιώτου, ἑμῶν τοῦ κλητῆρος, τῶν μαρτύρων καὶ τῶν διαφερομένων.

Ὁ δημαρχικὸς πάρεδρος Α. Μισραλιώτης.
Οἱ μάρτυρες Παναγῆ, Καμπᾶς, Χ. Κυπριάδης.
Οἱ διαφερόμενοι Κλεομένης Οἰκονόμου.
Ὁ πληρεξούσιος τοῦ δημοσίου δικηγόρος Α. Τολμίδης.
Ὁ κλητὴρ Δ. Κοζαδῖνος.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 191). (Ἀριθ. πρωτοκλ. 491). (Πλ. 346).

Τὸ ἐν Τριπόλει πρωτοδικεῖον.

Συγκείμενον ἀπὸ τὸν πρόεδρον Χ. Μιλιάνην καὶ τοὺς δικαστὰς Ἀντ. Δ. Κριεζῆν καὶ Κ. Ταττεμπάχ.
Συνεδριάζον δημοσίως τὴν 16 Μαΐου 1836 παρόντων τοῦ ἀντεισαγγελέως Χ. Νικολαΐδου καὶ τοῦ δικαιοῦ γραμματέως Κ. Μαρσούδη ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ

Ἀντωνίου Χαροκόπου καὶ τῆς συζύγου του Νικολέτας κατοίκων Καρυταίνης τῆς Γόρτυνος αἰτούντων τὴν υἰοθέτησιν τοῦ πενταετοῦς Μιχαῆλ υἱοῦ τοῦ Ἀναγνώστου Χαροκόπου καὶ τῆς συζύγου του Ἀγγελικῆς κατοίκων Καρυταίνης.

Ἀκροσάμενον τοὺς υἰοθετοῦντας αἰτούντας, ὅτι τὸ δικαστήριον νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν υἰοθέτησιν ταύτην, διότι ὁ μὲν ἀνὴρ πενηκονταετής, ἡ δὲ τεσσαρακονταετής δὲν ἀπέκτησαν κἀνὲν φυσικὸν τέκνον δυνάμενον νὰ τοὺς συνδράμῃ εἰς τὸ βαθὺ γῆρας των.

Τὸν υἰοθετούμενον Μιχαῆλ συμφωνοῦντα μετὰ τὴν θέλησιν τῶν υἰοθετούτων·

Τὸν πατέρα καὶ μητέρα αὐτοῦ, Ἀναγνώστην Χαροκόπον καὶ Ἀγγελικὴν συναίνουντας καὶ εὐχαριστομένους εἰς τὴν υἰοθεσίαν ταύτην.

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἔκθεσιν τοῦ δικαστοῦ Ἀντ. Δ. Κριεζῆ διορισθέντος παρὰ τοῦ προέδρου.

Ἀκροσάμενον τὸν ἀντεισαγγελέα·
Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον·

Ἐπειδὴ οἱ υἰοθετοῦτες Ἀντώνιος Χαροκόπος καὶ ἡ σύζυγός του Νικολέτα ἔχουν τὴν ἀπαιτούμενην παρὰ τοῦ νόμου ἡλικίαν ὑπερβαίνοντες τὸν υἰοθετούμενον ὑπὲρ τὰ 18 ἔτη·

Ἐπειδὴ καὶ τὴν προκειμένην υἰοθεσίαν συντρέχει ἀρκετὰ καὶ ἡ συναίνεσις τοῦ υἰοθετουμένου καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ.

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὸ βιβλίον Β. Τίτλ. Η. ἀρ. 4 καὶ 5 τῆς ἐξαβίδου τοῦ Ἀρμενοπούλου καὶ τὸ ἀριθ. 145 ἀριθ. 7 τῆς πολ. δικονομίας·

Ἀποφασίζει·

Α'. Ὁ πενταετής υἱὸς Μιχαῆλ Ἀναγνώστου Χαροκόπου καὶ τῆς συζύγου του Ἀγγελικῆς ἐκ Καρυταίνης τῆς Γόρτυνος, κηρύττεται υἱὸς θετοῦ τοῦ Ἀντωνίου Χαροκόπου καὶ τῆς συζύγου του Νικολέτας ἐκ Καρυταίνης· χαίρει ἐπομένως καὶ ὑπόκειται εἰς τὰ δίκαια καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ νόμου·

Β'. Ἡ παρούσα ἀπόφασις θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελικῶν ἐπιμελεῖα τῶν υἰοθετούντων πρὸς γνῶσιν οὕτως ἀνήκει·

Γ'. Τὸ δίκαιωμα τῆς παρούσης ἀποφάσεως δραχμῶν δώδεκα νὰ πληρώσουν οἱ υἰοθετοῦντες.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐγένετο ἐν τῷ συμβολίῳ τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν, τὴν 17 Μαΐου 1836.

Ὁ πρόεδρος Χ. ΜΙΑΙΑΝΗΣ.
Ὁ γραμματεὺς Κ. Μαρσούδης.

ΚΑΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 2648). (Ἀριθ. πρωτοκλ. 483).

Πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ π.λημμελειοδικῶν

Ὁ παρὰ τοῖς ἰδίοις εἰσαγγελεὺς·

Ἐπειδὴ ὁ Στρατῆς Κουγιάς, ἐκ Σπάρτης, κατηγοροῦμενος ὅτι κατὰ τὸν Σεπτέμβρ. τοῦ ἔτους 1834, εὗρε

σκόμενος εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔκλεψεν ἀπὸ τὸ ἐργαστήριον τοῦ δημοτηρίου Φραντζεζᾶ, διάφορα πράγματα καὶ χρήματα, ὑπερβαίνοντα τὸ ποσὸν τῶν εἰσοσι δραχμῶν, συλληφθεὶς δὲ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἀφοῦ παρεδόθη εἰς τὴν ἐκεῖ τοπικὴν ἀρχὴν, ἀπέδωκε τὰ κλαπέντα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἀπειμακρύνθη αὐτογνωμῶν τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἀγνωεῖται ἤδη ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του, καθὼς δηλοῦται ἐκ τῆς ἀπὸ 18 Αὐγούστου ε. ε. ἐκθέσεως τοῦ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα πρωτοδικαῖς κλητῆρος Λάμπρου Λεμπέση.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 211 βουλευμάτος τοῦ συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, διατάχθη ἡ εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν αὐτῶν πλημμελειοδικῶν ἀναπομπὴ τοῦ αὐτοῦ Κουγέα, ἡ δὲ πράξις, διὰ τὴν ὁποῖαν κατηγορεῖται προβλέγεται ἀπὸ τὸ ἀρθρ. 373 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Δυνάμει τοῦ ἀρ. 460 καὶ ἐπ. τῆς ποινικ. δικονομίας. Κλητεύομεν πὸν εἰρημένον Στρατὴν Κουγέα, νὰ ἐμφανισθῆ εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐν Σύρῳ πλημμελειοδικῶν μετὰ παρελευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κατὰ νόμον δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κλητηρίου ἐπικρίματος, τὴν πρώτην διὰ τὰς ποινικὰς ὑποθέσεις δικάσιμον, διὰ ν' ἀπολογηθῆ εἰς ὅσα κατηγορεῖται, ἄλλως θέλει δικασθῆ κατ' ἐρήμην.

Τὸ παρὸν κλητήριο ἐπίκριμα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν κατὰ τὴν πόλιν ταύτην τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κλητευομένου, εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἑφημερίδος τῶν Ἀγγελιῶν.

Ἐν Ἐρμούπολει, τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1837.
Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ εἰσαγγελέως ὁ ἀντεισαγγελεὺς Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ.

ΚΑΤΑΣΧΕΤΗΡΙΟΝ.

(Ἀρθ. ἐγγράφ. 4572). (Ἀρθ. Πρωτοκόλ. 487).

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Λαμῖα πλημμελειοδικαῖς ἀνακριτῆς. Ἐπειδὴ ὡς ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1077 ἐγγράφου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἐπισυνημμένων τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Λαμῖα πλημμελειοδικαῖς Κ. εἰσαγγελέως ἐξάγεται, ὅτι ὁ Γεώργιος Δημοτηρίου Ζαχαρία καὶ Ἄθαν. Τσακνιάς ἐκ χωρίου Μπέλεσι τοῦ Δήμου Ἐλατείας κατὰ τὴν 17 Ἀπριλ. ε. ε. περὶ τὴν μίαν ὥραν π. μ. ἐφόνευσαν διὰ πυροβόλου εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον δύο βλαχαιομένους καὶ ἀνεχώρησαν. Ἐπειδὴ ἡ πράξις αὕτη χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸ ἀρθρ. 288 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὡς κακούργημα. Ἐπειδὴ ἡ τῶν κατηγορουμένων διαμονὴ κατέστη ἀγνωστος.

Δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 221 τῆς ποινικῆς δικονομίας, Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ παρ' αὐτοῖς Κ. εἰσαγγελέως Διατάττομεν.

Ἄ. Τὴν κατάσχασιν τῶν κατηγορουμένων Γεωργίου Δημοτηρίου Ζαχαρία καὶ Ἄθαν. Τσακνιά, ὥστε νὰ ἐνεργηθῶσι κατ' αὐτῶν τὰ παρὰ τοῦ νόμου διακελευόμενα

β'. Παργγέλλομαι ὅλοι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ νὰ κατάσχουν αὐτοὺς, καὶ ἅμα κατασχέμεντας νὰ τοὺς παραδώσωσιν εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐκδίδοντας τὸ κατασχετήριον.

γ'. Τὸ κατασχετήριον τοῦτο θέλει τοιχοκολληθῆ ἐπιμελεῖα τοῦ κυρίου εἰσαγγελέως εἰς τε τὴν τελευταίαν κατοικίαν τῶν κατηγορουμένων καὶ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ἀνακριτοῦ κατὰ τὸν διὰ τὰς δημοσίας τοιχοκολλησεις προσδιορισμένον τόπον. Πρὸς δὲ θέλει δημοσιευθῆ καὶ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἀγγελιῶν ἑφημερίδος, τούτου ἐγκριθέντος παρὰ τοῦ ἐνταῦθα δικαστικοῦ συμβουλίου.

Ἀνακριτικὰ σημεῖα τῶν ἀπόρων.

Γεώργιος Δημοτηρίου Ζαχαρία ἐτῶν 25, πατρίδος Μέλеси τοῦ δήμου Ἐλατείας, ἀναστήματος μετρίου, τριχῶν μύστακος ξανθῶν, προσώπου στρογγύλου καὶ ἀσπρου, ἱματίων Ἑλληνικῶν φέροντος, στόμακος καὶ μύτης μετρίου. Ἀθανάσιος Τσακνιά ἐτῶν 28 ἢ 30, πατρίδος Μπέλεσι τοῦ δήμου Ἐλατείας, ἀναστήματος ὑψηλοῦ, τριχῶν καὶ μύστακος μαύρων, προσώπου μικροῦ καὶ μελανοχρώου, φέροντος ἱμάτια Ἑλληνικά.

Ἐν Λαμῖα τὴν 29 Ἰουλίου 1837.
Ὁ ἀνακριτῆς Κ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.
Ὁ δικτορ. γραμματεὺς Ε. Ι. Ὁθωνιάς.

ΕΙΛΗΞΕΙΣ.

(Ἀρθ. πρωτοκόλ. 497). 1) (Πλ. 450).

Οἱ κύριοι Γ. Παπαδόπουλος καὶ Γ. Ἄγιομαυρίτης πωλοῦσιν ἓνα ἀμπελῶνα συνιστάμενον ἀπὸ 20 στρέμματα· ὁ ἀμπελῶν οὗτος κεῖται ἔξω τοῦ Ναυπλίου εἰς τὸ χωρίον Κατώγλι, καὶ ἔχει ἓνα πύργον μετὰ τὴν αὐλήν του, καὶ ἓνα σπήτι μικρὸ μετὰ τὴν αὐλήν του στρωμένον με πέτρας, καὶ περιτειχογυρισμένην. Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν ἀγοράσῃ, ἄς διευθυνθῆ εἰς τὸν ἐν Ναυπλίῳ, ἐπίτροπον τῶν ῥηθέντων ἰδιοκτητῶν κύριον Ἀναστάσιον Μαυροκέφαλον.

(Ἀρθ. πρωτοκόλ. 503). 2) (355 ἔξ.)

Ἐνα φουρνοεργαστήριον κείμενον εἰς τὴν πόλιν Μεσολογγίου, εἰς τὸν δρόμον τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος, ἀνήκον εἰς τὸν ὑποφαινόμενον, καὶ συνορεύον πρὸς ἀνατολὰς μετὰ τὸ ὁσπήτιον τοῦ ποτε Ἀθ. Χρυσανθοπούλου, πρὸς δυσμὰς μετὰ τὸν δημόσιον δρόμον, πρὸς ἄριτον μετὰ τὸ ὁσπήτιον τοῦ αὐτοῦ Χρυσανθοπούλου, καὶ πρὸς μεσημβρίαν σκακί, δρόμος γειτονικὸς, καὶ ἀπέναντι οἰκόπεδον τοῦ Βεντραμῆ Οἰκονομοπούλου· αὐτὸ λέγω τὸ φουρνοεργαστήριον σῶον καὶ ἀνελλειπὸς καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς ἐπιστευῆς του, πωλεῖται ἐντὸς τῆς 20 τοῦ τρέχοντος Ὀκτωβρίου ε. ε. ἡ ἑκτασις τοῦ φουρνοεργαστηρίου τούτου εἶναι κατὰ μῆκος πήχεις 11, κατὰ πλάτος πήχ. 11, τὸ ὅλον πήχ. 121.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1837.
Ὁ ἰδιοκτήτης Γεώργιος Καψάλλης.